

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1715/2024
11.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића, Јасмине Стаменковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., коју заступају пуномоћници Зоран Величковић, адвокат из ... и Немања Величковић, адвокат из ..., против туженог „Ниш-Експрес“ доо, Ниш, кога заступа пуномоћник Јована Младеновић, адвокат из ..., ради поништаја, одлучујући о ревизији тужиље и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 604/24 од 06.03.2024. године, у седници одржаној 11.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог, изјављена против става један пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 604/24 од 06.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против става један пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 604/24 од 06.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против става два пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 604/24 од 06.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2760/23 од 06.12.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и поништени анекс бр. 4 уговора о раду заведен под бројем .. од 01.2.2019. године, анекс бр. 6 уговора о раду заведен под бројем .. од 31.12.2020. године и анекс бр. 1 уговора о раду заведен под бројем .. од 31.12.2021. године, закључени између тужиље и туженог, а којима је тужилца распоређена на радно место .., у Погону путничког саобраћаја – РЈ градско приградског саобраћаја. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 387.910,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 604/24 од 06.03.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Нишу П1 2760/23 од 06.12.2023. године у ставу првом изреке и жалба туженог у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Нишу П1 2760/23 од 06.12.2023. године у ставу другом изреке и обавезан тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 181.160,00 динара, док се део захтева преко

наведеног до износа од 387.910,00 динара, досуђеног првостепеном пресудом, одбија као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила и тужени су благовремено изјавили ревизије, и то: тужила у односу на став други изреке, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбе чл. 403. и 404. ЗПП, а тужени у односу на став први изреке, због битне повреде одредаба ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). У ставу 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је утврђење ништавости анекса уговора о раду који су закључени између тужиле и туженог и којима је тужила распоређена на друго радно место, у односу на оно које је обављала до доношења предметног решења. О овом захтеву туженог судови су одлучили у складу са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног суда у предметима са истим или битно сличним правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, па у конкретном случају не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Такође, поводом предмета спора не постављају се правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана која би требало размотрити.

На основу изложеног, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члану 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбама главе XXIX ЗПП, прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале одредбе ЗПП примењују када одредбама ове главе није другачије одређено.

У парницама из радних односа, одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Спор за утврђење ништавости одредбе анекса уговора о раду којим је извршено распоређивање тужиле на друго радно место, јесте спор из радног односа, али није спор о заснивању, постојању или престанку радног односа да би се о дозвољености ревизије одлучивало применом наведене законске одредбе.

Редовна ревизија није дозвољена ни по имовинском цензусу прописаном у члану 403. став 3. ЗПП. Стога, по оцени Врховног суда ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиље, у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом 2. истог члана Закона, прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а према ставу 6. исте одредбе у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

У конкретном случају, ревизијом тужиље побија се одлука о трошковима парничног поступка. Трошкови поступка представљају акцесорно потраживање, па се према члану 28. ЗПП не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић